

Ingesloten stuurt hij het vignet-ontwerp, waarvan hij 't idéé allerliefst vindt, maar wenschte „dat de oogen van de zangster wat meer naar boven geslagen en hare houding wat meer van de ontglippende lier afgewend ware . . .”¹⁾

En nu mijn Vrind! hoe is het! Zuster Anna, ziet ge niets komen? vraag ik dagelijks. 't Is, geloof ik, bijna zes maanden, dat ik geen proef gezien heb. Zullen wij niet weder beginnen? Naar mij zal nu niet gewacht worden. Wij kunnen voortgaan, zoo spoedig als gij maar wilt; dat wil zeggen, dat er iedere veertien dagen gemakkelijk een blad kan afgedrukt worden. Er zullen met het voorwerk 13 bladen vol komen. Gaarne had ik, om een bijzonder oogmerk, den bundel in de Meimaand gereed gezien. . . Gij ziet, de bordjes zijn nu tus-schen ons verhangen. De aandrang komt nu van mijne zijde. . .” (22 Jan. 1848). Maar blijkbaar paste spoed thans den uitgever niet; den 26 Febr. komt er weer een drangbrief, en den 16en April wordt Tollens zéér ongeduldig; de „bijzondere reden” is nog steeds geldende en de Meimaand vlak bij.

Een kwestie die parallel ging met die van de snelheid van drukken betrof Tollens' portret.

„Wat heeft men daar weer twee ellendige portretten van mij in 't licht gegeven! Ik zou welhaast, minder uit ijdelheid, maar om dat rampzalig conterfeitsel te verdringen, wenschen, dat er eens een degelijk portret gemaakt werd”, schreef Tollens 30 Oct. 1849. Er was een potloodportret van hem gemaakt door Kayser dat hem zeer behaagde: „Ik voor mij blijf altijd nog aan 't portret van Kayser hechten, dat met een geringe correctie, ook naar het oordeel van mijne kinderen, onverbeterlijk zou zijn” (ibid); en hij heeft dan ook dat „potloodportret aan den graveur Sluyter te Amsterdam gezonden” (ibid).

1) Ook van andere zijde kwam een ongunstig oordeel over deze schepping van Rochussen: „Had ge echter van iemand als Rochussen niet iets anders verwacht? Ik kan mij moeyelijk in die duttende of naar vischjes turende jongejuffrouw met hare getatoueerde linkerarm, de „Stoutert”, de geestige, naïve en toch zoo goedhartige Muze van Tollens voorstellen.” (Gebhard aan G. T. N. S. den 10en Oct. 1848).